

שמואל מיקוניס

על הפרק

יום העצמאות ה-26

אנחנו מציינים היום את יום השנה ה-26 לעצמאות ישראל, לכינון הריבונות הלאומית הישראלית. מציינים, אך כמעט שאיננו חוגגים, היות שהנומקו עד למאד "החלטות הגבוהים" — אין להם "מצב רוח". לא רק להם, להמוני בית ישראל אין נטייה לחגיגות, אם כי התאריך הוא חשוב מאד וחיוני מאד — תאריך של מיפנה בחיי מיליונים של יהודים.

בעינינו של החוגגים השליטים, מאז ועד היום, לא הצדיק אותו מיפנה היסטורי את הציפיות השונות שתלו בו, לא משקל מצבנו במאזני האובייקטיביות, לא שכתנו כלום, לא למדנו כלום. לכן באה התמוטטות של ערכים, של שקט, של אשליות, של דרכים, ששיעור — כולם כאחד — לחולתנו אל המצור, אל הפניה האטומה, אל הבדידות. לכן — לא רק, אך גם בגלל חטאינו למציאות, אנו מתבוססים עדיין בדמנו, חולכים מדחי אל דחי, ממלחמה אל מלחמה, מחששות חששיות לידולול ההמונים, מ"צדק צדק תרדוף" למטכת האפולות לפי סימני הלאום, העדה, והגיל. חרבה דברים טובים ומעולים יצא כאן העם העובד בעיר ובכפר במשך 26 השנים; הרבה כשרון, דמיון וידע חשקו כאן עמלי הכפיים והרוח; אך ה"מעריך" השלישי, בהשראת ה"ליכוד" הימני-ברוני, חולק את העם והארץ א לעברי פשיטת-רגל בכל הכיוונים האפשריים. נתקיים בנו הפסוק: "אוי לדור, ששפטו את שופטיו". "השופטים" נתבדו והדור מדוכך, מחפש מוצא, וזה זכותו — כי יש ויש מוצא, כי יש ויש בריחה!

חתנאי היסודי למוצא ולבריחה חדשה הוא: אהבת ישראל אמיתית, הקפדה על עצמאותנו, רצון כן לשלום עם הערבים מנייה רצינית לצדק חברתי, ובקיצור — שינוי יסודי של חמדינות הישראלית חקיימות, לפי חקונו דלעיל.

לש לחבין ולומר זאת לעם, כי נח"ל בעבר וה"ליכוד" כיום, וכל הספחנים של "א"י השלימה", מכשירים במדיניותם זו את הקרקע למלחמת-נצח עם הערבים, להרי-פתקאות דמים. מסוכנות, קודם-כול לישראל, כי בדברים בשפות שונות אל העשירים ואל העניים הם פועלים תמנו לטובת העשירים; כי המערך של המפלגות הפועלים עלול לאבד את שלטונו אם לא ייבדל באופן חריף מן ה"ליכוד", כשם שנבדלת העבודה מן החוץ; אם לא יעדיף שלום על פני חתפשוט טריטוריאלי; אם לא יעדיף את עידוד העמל על פני עידוד החור, יש לחוקק את עושי דבר ה"ליכוד", חן ב"עבודה" והן במפד"ל, אם מתכונים ברצינות לפתור בעיות שנקלעו למבוי סתום אחרי מלחמת יום-הכיפורים; אם רוצים להגיע להפדרת הכוחות עם סוריה ולהמשך פורה של ועידת-השלום בלייבה בין ישראל לארצות-ערב ונציגות דמוקרטית של העם הערבי הפלשתינאי.

ביום העצמאות, ביום חשבון-הנפש, יש לומר בכל הכנות לכל האנשים הטובים שאיכפת להם, שמחפשים לעצמם מיקלט בכל מיני תנועות של מחאה, כי חינושיהם חולכים בכוון הלא-יכון. השאלה איננה בחילומי אישים בלבד, אין זאת שאלה של דמוקראטיזציה של חיי המפלגות, החשובה כשלעצמה, ואף לא שאלה-אשליה של שינוי שיטת הבחירות. השאלה היא במדיניות, ובזאת, "משום-מה", מפחדים או אין מעוניינים לנטות, השאלה הממשית איננה, מי יהיה ראש-המשלה ומי יהיה שר-הבטחון, אלא מה יהיה הקו חמדגי שלהם. בשעה קריטית זו במרחב התיכון ובעולם כולו.

החוגים השליטים והימין הבורגני מנסים אפילו לחגיג

ליום מן העם את תולדות מדינת ישראל — אין קמה, בעזרת מי קמה, ישראל לא קמה, כפי שטוען הימין תוך שתיקת ה"מעריך", תודות לארגוני-הטרור היהודיים, כשם שהטבח הרצחני בקריית-שמונה ויתר "פרחי" הטרור הערבי לא יבטיח בשום פנים ואופן את מימוש זכות ההמדה העצמית של העם הערבי הפלשתינאי. הסתירות היסודיות שנתגלו בין תהליך ההתפתחות של העם היהודי והעם הערבי לבין המגמות האימפריאליסטיות של המנדט הבריטי חן שקבעו את גורל פלשתינה (א"י). המאבק הפוליטי של הישוב היהודי נגד המנדט הבריטי ולצד הקואליציה האנטי-היסטורית הוא שקבע, וקבע, במיוחד, הנצחון החיסטורי של בריית-חמועצות ובנות-ברית — בריטניה, ארצות-התועות המחחרת הפרטיזניות — על הציר ברלין-רומא-טוקיו חמאשיסטי, ההתייצבות הכל-צדדית של ברה"מ, המדינות הדמוקראטיות-עממיות, כל התנועה הקומוניסטית וכל ה-כוחות הפרוגרסיביים לצד היישוב היהודי בן 630 האלף בשעתו, היא שקבעה את אפשרויות כינונה של מדינת ישראל, את אפשרויות עמידתה במלחמות תשי"ח שנקפתה עלינו ע"י המדינות הערביות בהשראת האימפריאליזם הבריטי ועזרת ארה"ב. מי שהתעניין בחסברים שניתנו לעם כיום השואה והגבורה, לזכר ששת המליונים הנרצחים, יכול היה להחיר כה, כי הבליעו את השטן ההיסטוריסטי מהד גיסא וטיששו את הגואל חסובייטי מאידך גיסא. כמובן, יש לנו כיום דרך ודברים עם בריית-חמועצות, אך כל נשכח, כי קודם חסובי אונתו ה"יודי" הבריטי, אחריו — הצרפתי. במלחמת יום-הכיפורים, כידוע, לא היתה לנו גרמונה "מקלט ביום סגריר", כדברי פרס. ועל ה"יודיות" האמריקאית עוד נלמד במשך הזמן. וידעת כל חאמת חזאת היא חיונית לעם, כיוון שהיא מלמדת אותנו, כי עלינו לנקוט במדיניות של נייטרליות, של אי-הזדהות, כמו שעשה בריגוריון בשנת 1948 רק מספר חודשים — לצערנו.

העיקר — הבה נאמר לעצמנו ביום-השנה ה-26 לעצמאות ישראל:

אם נשכיל לנצל את המומנט ההיסטורי הזה של נכונות שכינוי שלום עם ישראל, אם נשכיל לצעוד לקראת התביעות הטריטוריאליות הערביות שאין עימן גילית הטריטוריה שלנו וחנק לישראל, אם נלך לזינבה בוצון-שלום כן, אם נשכיל, לאחר כל המשלונות, לשלב כוונות בטחונית בכונות מדיניות ריאליסטיות, — נצליח לצאת לנורח ולהעניק לעמנו בטחון לאומי וידידים — גם באזורנו, גם בחלקי-עולם אחרים. אראא נוכל להשליך את יחבנו על עצמנו, נוכל להשתית את חברתנו על אדני תשלום וחצקד החברתי. דברנו ברור לחלוטין. דברנו הוא דבר חאמת, דבר המציר אות הממשית. בעזרת השכל הישר ובהסתמך על חוש האחר ריות הלאומית, תוך הסתלקות מנאשלויות העבר, מהתנשאות ולאומנות כלפי חסיבה הערבית, נחיה מסוגלים לצעוד בדרך חדשה, שתוציאנו מהמבוי הסתום.

התא השנה ה-27 לעצמאות ישראל שנת השכל הישר, שנת קידום השלום, הדמוקראטיה וסתימת הפערים המסוכנים בחברתנו הישראלית. בכך נהיה מסוגלים לבער את הרע מתוכנו, נוכל ליישר את גב העם, לצעוד בדרך אל עתיד שכול טוב, אשר בו יהיו נכדינו ונינינו פטורים מלשפוף את דמם ולהפקיר את חייהם בידי מולך המלחמה. תפילתנו היא, שתחא השנה תבאה שנת ליכוד של כל כוחות השלום וחצקד החברתי, שנת גיוס החמונים למאבק על מיפנה יסודי במדיניות הישראלית, על מיפנה-שלי-הצלה לעם ולמולדת!

חילוף המשמרות

המשמעות היותר רחבה של פשע קריית-שמונה

1 במאי

- היום ולפני 50 שנה

שולם P.P.

החומר - שולם

40

— חובתו של השמאל —

עלינו להבדיר בכל לשון של תהנה: — העם הערבי הפלשתיני נמי הגדירה לאומית עצמית בכל עם אחד, נצאקת הסכל של מנחם פלשתינים: "א בעיה בעלת דחיות ראשונה לחרון קונסטרוקטיבי, יתירה מן חן, עצמאות ובחוננו של שני ה-ימים, היחוד הערבי, כרובים מתי, אפסו, מקומו של התרבות ערבי במאבק ליישום עקרונות אלה"

באמר ביררות, בלשון שאינה מה-
שת לבאן ולבאן: — כל-עוד המט-
מקורשת של ארגוני-הסדר והע-
ס היא עקירתה של מדינת ישראל
ספת האזור, ימשך ויזיז את המטרות
רבי לשמש גורם ראיקוני מוביל
ות חבל-עולם ות ואין זה משנה
ננסו הדברים, הוא, "ירקע כל",
"נתי" שוקירי, "מדינה דמוקרטית
נתי" כבימי ערסא; והיך חס-
ות שבי המטה להשמיר את

לבין השיטת הטרוריסטית לרצוח ימים אורחי ישראל — היא תקובעת.

אם גם התגיון חסנימי שבדברים
ששם מה נרצחים אורחי ישראל זה-
ימים ? על שום מה מותר, ואף מצ-
קדושה היא, לרצוח גנש את דיירי
בקרית-שמונה, ילדים ונשים
לם ? החובה להציג שאלה זו ולת-
עליה מוטלת קודם-כול על זה

אל התומך בארגוני-הטרור, בר-
בהם, "תנועת התנגדות" געלה
גנה מוסרית ולא אחזי טירוף רצח
ים באשר אזרחי ישראל חמה. מה
"לוחמי חירות" אלה לרצחנים

לנו לומר זאת, אך חובת האמת הקובעת. אותו השמאל בעולם, גם בארץ) המכריז, כי הוא בוכות חקיות של מדינת ישראל ייצב בו כוונן לחמיכה בארגוני-ו, ולו מחוד הסתייגות ממעשי — עושה שקר בנפשו.

ת מאותו טעם משוט : — שלילח
קיומה של ישראל היא-היא החו-
ל, לחמי חירות" אלה לרוצחים.

יור הוא — לא הסתייגות משי-
 רוצת, כי-אם הסתייגות מהמטרה
 ית, ת, אידיאולוגית, של ארגוני-
 הערביים, כלומר מהריסת יש-
 היא חובתו הראשונית של הש-
 כאשר הוא שמאל, למען עצמו,
 למען המלחמה השיחורו של
 רב, כולל העם העלשתיים. שכן,
 וחלשות ממנה-ההסתהגות של

ישראל עשויה לשחרר את ה-
המורגריכות והממנה כל-
הערכות, לשחרר אותה ממע-
רדיון הרצחני, זה תרואה בכל
הודי של מדינת ישראל, "אוב-
באי", נגדו יש להילחם כיאה
חירות.

ול חייבת להיות מוכנה, וכן ל-
ה נכונותה, לדון עם המלשתי-
סדר וסמרינו מל רל חרשיות ה-

שמש כביתו קיצוני לקיצוניות ה-
מנות הערבית, גורם הפועל כמח-
מלחמה, השואף לשים לאל את
מצי השלום באזור.

אם יידעו לקטל אות-אזהרה זה
הגורמים המעוניינים לעד את מה-
השלום שבהסות ועדת-יבנה?
יגו מחרתי-המלחמה את מבוק-

?

יד, אך על ישראל לחשב היטב את
נוכח המשמעות הפוליטית שב-
סמל מעלות הטורף הרצחני. ברור

רורי, שאין ישראל יכולה בשום פנים
לעבור לסדר-היום על מעשי ה-
מדינת היהודים נוצרה למען
ש מחסום בפני ההרג ביהודים, למ-
שמש להם מקלט בטוח ומגן, ואין
יכולה להתנכר לשליחותה זו.

יְלִי: קוֹמוּ

תה האינטקסואלית ואומץ-לב של הקומוניסטית הידועה ביותר במדינה זרורות חילוקי התשועה את חת. במשך מעשרות שנה היא הייתה חברת הוועד הארצי של המפלגה וכעסמ 20 שנה כיהנה כיושבי ראש הוועד המחוזי של כלפינרניה דורר. מות אביה, שסק, את היתה קומטר יסיסית בעלת ההשפעה הנודעת ביותר באמריקה ואפילו מורש מחמת. לקוח שלם עם הנחות מורש המפלגה, בשנת 1969, הביאה לסילוקה מן הדרגות המחלקות הפנימיות, היא נד' אמרת חברת מפלגה מסורה ונעינה רבים דוברת הסימפאטיו וחמשעבד ב ויהי.

[illegible]

● **"כוח מהפכני שנחפץ
לכת-ישישים"**
הצהרת המפלגה אחרי עיבת דר
רותי הילי, שמעובותיה יצא גם ריצ'
מנה, כעבור שבוע, היתה תגובתה
חלו אלה טעונו: המרים של קאדור,
חיו מכוון מהפכני לכת-ישישים.
שנחפץ מכוח למחוק המפלגה חלח'
ישישים

יית בזירה הבין-לאומית, ובכך
כך אף בתוך העולם הערבי עצמו,
המדובר בשיקולים מוסריים
טיים, כי-אם במערכה מוליטית
עידים מוגדרים. זקנת מזה
העם בישראל השוכה אותו וס
היה, הצאף לרבות להפגין את
ש נגד היצוא השפל וכן נגד תא-
ת ההצביעות של בעלי העוצמה
מ, ביניהם לא ספק משוררת זהים
כעיה העולם כולו, שלב לדבר
בענין היהודי בהתערבות.

אומנות הערבית הצותלת על סבך
ם בקריית-שמונה, אף היא הייתה
ת לערוך חישוב — כלום משתלם
? האמצעי תיעיל במלחמה נגד
ר הוא להסכו לחרב-סימיות חסר-
שולחין-תוא.

חפלה

יחזקות שאלתי את עצמי :
 למה העשיות חזאת? חייתי
 אל הסוציאליזם, אל חמדי
 הסוציאליסטים. אבל מעולם לא
 בקוים הפוליטיים אשר
 סיבותיהם נזח תקשר בי
 ן הסטורות היסטוריות של ה'
 ם. אומרים שהייל בשדה'
 ין לו מושג מה מתרחש בעמ'
 ובה. כך זה גם במלחמת ה'

נות אלפים מחפשים
ועה לחשתייך אליה —
ין לחם לאן לפנות

[illegible]

יחזקאל שאלנו את עמנו
ולמה מעילות חזאת? חיינו
אל השניאנו, אל חמדת
האלוהים, אבל מעולם לא
בקוים הפוליטיים אשר
סיבותיהם נזח תקשר
ן מטרות היסטוריות של
האומה, אומרים שקוים בשדה
ין לו מושג מה מתרחש בעמ'
ובזה, כך זה גם במלחמת ה'

נות אלפים מחפשים
ועה לחשתייך אליה —
ין לחם לאן לפנות

[illegible]

דורות וואנאלסן חצטערע בענט
1928 בלירט תנוע קומוניסטי
על יב בארט פון סתו בעט נסאח
אומים על חסויאליסטי למי תמרב
באוקלע (קולטורלי) - שנה ל
חר מכן היא נאסר באשפוט "חס
נה" פון פועלים מוסטליס. הוא מס
למשטרה את חס דורותי ראי,
אבל גורם אינטימאל למשפחה ל
בעט דורותי ראי עצה כעבור
אנה את דיסחסיפרי, בדי לעבוד, פ
ירשת תמפלגה, בדי תחרושת לשמר
שבער קיטוחה. היא חיתת פון
לבי תחרושתה. מלגריה. מקדור,
תמלכותי וטארגנה. היא עמד ב
אש שבויה פון פועלים חסאליס

[illegible]

הקומוניסטית
בעלת החשפעה הגדולה
ביותר בארצ"י

ואמנם, בקליפורניה לא חיתה ירידת המפלגה כח מחירה וכח תלולת כמו בשאר חלקי ארצות-חברית וניכר היה שאחד הגורמים של כוח-עמידה מיוחד זה בקליפורניה חיתה חיוניוֹר

יד לנופלים במעוז אביב, ת"א

